

Jaarverslag 2003

Nationale Stichting ter Bevordering van Vrolijkheid

Jaarverslag 2003

1. Nationale Stichting ter Bevordering van Vrolijkheid	3
2. Projectplan 2003: kindvrolijke asielzoekerscentra, achtergrond, doelstelling en partners	4
3. Projectplan 2003, uitvoering	5
A1 Kwartiermakers 2003	5
A1.1 Asielzoekerscentra in de praktijk	6
Almere	6
Amsterdam, Amstelveen	6
Zeeburg en Noord	7
Haren	7
Apeldoorn	8
Utrecht	8
Deelen	9
Leiden	9
A1.2 Methodiek en nieuwe ideeën	10
A2 Netwerkopbouw en regionale dagen	11
A3 Jongerenprogramma Mobil Home	12
A3.1 Mobil Home Amsterdam	12
A3.2 Mobil Home Den Helder	13
B1 Communicatie, fans en bedrijfspartners	14
B1.1 Sportevenementen met bedrijven	14
B1.2 Projecten met partners	14
B2 Methodiek, funkit en extern advies	15
B2.1 Trainingen	15
B2.2 Mijn Wereld	15
B3 Onderzoek Universiteit Utrecht	15
C Resultaten nog een keer kort	16
D Mensen bij de Vrolijkheid	17

Nationale Stichting ter Bevordering van Vrolijkheid
Keizersgracht 132 • 1015 CW Amsterdam
T 020 627 32 87 • F 020 627 36 57
stichtingbv@vrolijkheid.nl • www.vrolijkheid.nl
Postbank: 944 11 16

1. Nationale Stichting ter Bevordering van Vrolijkheid

De Nationale Stichting ter Bevordering van Vrolijkheid wil in 2005 hebben gerealiseerd dat in alle provincies in Nederland extra activiteiten en aandacht voor kinderen en jongeren in asielzoekerscentra aanwezig zijn. Zo begon de inleiding van ons jaarverslag van 2002... BV organiseerde toen projectmatig activiteiten en heeft in het begin van haar bestaan vooral geïnvesteerd in mensen die de visie van de Vrolijkheid delen en die ook zelf kunnen uitdragen en projecten kunnen neerzetten. Dit in pilots waarin het ontwikkelen van een goede methodiek centraal stond zoals de Verhalentent, de Zomer van Vrolijkheid...

In 2003 wilde BV voluit investeren in een groep mensen die duurzame projecten en methodiek ontwikkelen. Dit door lokaal te bouwen samen met bewoners en mensen in de buurt om zo met lokale organisaties en partners nog meer bodem te krijgen voor activiteiten in de centra. De mensen noemen we dit jaar Kwartiermakers. Een bijzondere groep die voor de helft bestaat uit mensen met een vluchtelingenachtergrond. Ervaren workshopbegeleiders, kunstenaars, regisseurs, theatermakers, creatief therapeuten en flexibele organisatoren. Zij hebben dit jaar de Vrolijkheid nog steviger op de kaart gezet door in duo's door het hele land samen met bewoners in de centra activiteiten te gaan organiseren, kunst te maken, lokaal een netwerk te bouwen, koffie te drinken en vooral voor alle kinderen en jongeren op maat programma's neer te zetten die kunnen blijven bestaan.

Voor de Vrolijkheid en dan vooral voor alle mensen waar we mee werken was dit een roerig jaar. Uitzettingen, het scherpere terugkeerbeleid, een jaar met grote onzekerheden. Binnen ons werk was dit vooral te merken bij het betrekken van bewoners, essentieel voor onze basis. Veel tijd en aandacht gingen naar persoonlijke verhalen, soms was er geen ruimte om samen iets op te bouwen voor de kinderen en jongeren. We hebben gemerkt dat we met veel geduld en veel investeren echt iets kunnen opbouwen met bewoners, maar ook dat alles wat is opgebouwd in een keer weggevaagd kan worden.

“Spelen creëren plezier hebben zijn voor kinderen niet alleen heel geschikt tijdelijk te ontsnappen aan de problemen uit het verleden en met betrekking tot de toekomst, maar ook en dat is ook uit het onderzoek gebleken ter versterking van hun gevoel voor eigen waarde en voor het omgaan met stress. BV heeft dat heel goed begrepen.”

Julia Bala psycholoog

Naast dat we bij de kinderen en jongeren zelfvertrouwen hebben zien groeien, gebeurde dit jaar ook met de bewoners die als medewerkers een nieuwe belangrijke taak kregen in hun leven. Voorleesmoeders, vaders die circustenten opbouwden, vluchtelingenkunstenaars die zelfstandig workshops gaven, opgeleide koks uit azc's die projecten caterden, betrokken jongeren die andere jongeren konden motiveren... dit is echt nog maar het begin.

De eerste voorzichtige basis staat nu. In 2004 zullen we die basis nog steviger moeten maken en gezien het uitzettingsbeleid zullen we een groot aantal mensen verliezen waar we zo goed mee hebben kunnen samen werken, maar we zullen blijven investeren.

Faezah uit Iran concentreert zich op de viool: “Ik kan al een beetje spelen, maar het is wel moeilijk hoor.”

2. Projectplan 2003: kindvrolijke asielzoekerscentra, achtergrond, doelstelling en partners

Visie

De activiteiten op de centra zijn in de eerste plaats van de kinderen, jongeren en volwassen bewoners zelf. Met de uitvoering van dit project werd ook zichtbaar dat als je vooral organiseert 'met' en niet 'voor' een eigen structuur ontstaat die past bij mensen en inspireert tot meer activiteit in de centra.

Doelstelling

1. Bewoners actief betrekken. Dit is in ongeveer de helft van de asielzoekerscentra echt tot stand gekomen. In de andere centra waren wel bewoners betrokken, maar vaak indirect en incidenteel. In sommige andere centra heeft het vertrouwen bouwen echt een jaar geduurd en beginnen aan het eind van het jaar de eerste bewoners mee te doen.
2. Een duurzaam aanbod voor kinderen en jongeren neerzetten. Dit is in alle centra gelukt. Het zo neerzetten dat de Vrolijkheid overbodig wordt is onmogelijk gebleken binnen het tijdsbestek van één jaar. In de meeste centra zal een contactpersoon nodig blijven als aanjagers en motivators. Wel kunnen zij steeds meer afstand nemen en overdragen aan bewoners en vrijwilligers

Partners

De asielzoekerscentra zijn onze belangrijkste partners. Soms met overredingskracht maar meestal met een welkom gevoel starten we met ons werk in de centra. Uiteindelijk loopt de samenwerking lokaal met de centra over het algemeen heel goed. Er zijn dit jaar contacten opgebouwd met een aantal bedrijven, buurthuizen, jongerenorganisaties en culturele instellingen.

3. Projectplan 2003, uitvoering

A1 Kwartiermakers 2003

Een meisje uit Angola laat ons vandaag erg schrikken. Ze heeft een rode vlek gemaakt op de vuilniszak, die ze aan heeft. Op haar hand heeft ze rode verf en ze is als dood op de grond gaan liggen. Het was voor ons allemaal een heel eng gezicht. Marwan lost het geweldig op door groene verf over de rode heen te gooien, zo komt ze weer tot leven. Ze moet heel hard lachen en alle andere kinderen ook.

De groep Kwartiermakers is in maart 2003 begonnen.

Maart, april werden de eerste contacten in het centrum gelegd met bewoners, het COA en eventuele vrijwilligers. Er werd een inventarisatie gemaakt van aantallen kinderen en jongeren en hun behoefte geïnventariseerd en verwerkt in een werkplan voor de zomer en daarna. In de meeste centra werd er ook meteen gestart met een wekelijkse workshop om de aanwezigheid van BV aan te kondigen en zo het centrum beter te leren kennen. Toen al werd duidelijk dat bewoners betrekken veel tijd en geduld zou vereisen, veel koffie en thee drinken bij de mensen thuis, luisteren naar verhalen, vertrouwen bouwen. De kunstenaars in de centra wilden graag aan de slag. Bij sommige kwartiermakers ontstond het probleem van betaling. Als je de bewoners echt serieus wil inzetten is een kleine betaling een enorme blijk van waardering. Aan de andere kant zijn het hun eigen kinderen...? Hier is nog steeds geen sluitende formule voor gevonden. Belangrijk is dat BV vertrouwen en waardering kan overbrengen naar bewoners die meewerken.

Mei en juni werden er meerdere workshops opgestart die aansloten op de doelgroepen binnen de centra. In ieder centra ontstond een aanpak op maat. In het ene centrum woonden veel heel drukke jongetjes van 10, 11 jaar die erg veel behoefte hadden aan structuur en ondersteuning. In het andere centrum woonden veel meiden van 13, 14 jaar die hun huis niet uitkwamen. Voor elke groep weer een andere aanpak. Mei en juni werden ook gebruikt om samen met bewoners en lokale vrijwilligers het zomerprogramma vorm te geven. De eerste contacten met lokale organisaties werden toen ook gelegd.

Juli en augustus, deze maanden zijn voor BV het jaarlijkse hoogtepunt. De kinderen en jongeren hebben vakantie en in het centrum is niks te doen. In deze twee maanden bruist het centrum van activiteiten, feestjes, circustenten op het terrein, theater, muziek, dans, geschminkte kinderen, lekker eten met bewoners. Alle BV medewerkers, lokaal, landelijk, vrijwillig of niet BV pakt dan even helemaal uit. In de zomer werden ook de eerste voorbereidingen getroffen voor het najaar.

September en oktober was bijna in alle centra een doorbraak moment. Kwartiermakers hadden nu het gevoel het centrum echt te kennen en het investeren in bewoners begon nu ook echt wat op te leveren. Er ontstond een vastere groep mensen om mee samen te werken. Tegelijkertijd liep de spanning in de meeste centra voor veel bewoners hoog op gezien het uitzettingsbeleid, dit zorgde voor veel stress en veel bewoners konden dan ook niet verder denken dan hun eigen verhaal. Voor andere bewoners was het werk met BV een welkome afleiding. De kwartiermakers hadden inmiddels wel door dat een echte vaste kern niet is op te bouwen in zo'n situatie. Het overdragen en achterlaten en door naar een volgend centrum wat in het werkplan stond bleek dus een onhaalbare kaart. Eén contactpersoon als spil in het centrum en als brug naar de omgeving en als enthousiast aanjager blijft nodig. Wel is er door de bewoners en lokale vrijwilligers te betrekken en zelf programma's te laten ontwikkelen veel meer gerealiseerd voor de kinderen en jongeren. In plaats van een rondreizende circuskaravaan die zijn tenten in elke centrum weer opbreekt na de activiteiten ontstonden de activiteiten nu van binnenuit, in het centrum met de omgeving sterk betrokken. Zo stond aan het eind van het jaar toch een duurzame structuur. Binnen BV als organisatie is het netwerk van actieve bewoners, koks, kunstenaars, dansdocenten, regisseurs, betrokken moeders en vaders veel groter geworden. Zij zijn inmiddels betrokken in een heleboel BV evenementen Open Havenfestival, Onbegrensde Ontmoeting, Admirals dagje uit, Benefietdiner van BV etc...

A1.1 Asielzoekerscentra in de praktijk

Almere

In Almere woont een grote groep actieve jongeren. We hebben ons dit jaar vooral op deze groep gericht. Er is een jongerenraad opgericht die zelf activiteiten organiseert voor en door jongeren zoals filmavonden. De jongeren droomden van een eigen bibliotheek met boeken, video's en CD's.. Dit is ze gelukt. Daarnaast heeft een groep van 10 jongeren 6 maanden lang meege draaid in het Mobil Home programma in Amsterdam

In de zomer was de behoefte van kinderen zo groot om iets te doen dat er besloten is om wekelijks beeldende workshops neer te zetten. Met als opvolging in het najaar de Verhalentent, waar wekelijks ouders hun kinderen voorlezen en de kinderen op een theatrale manier verhalen konden uitbeelden.

In totaal zijn er 35 kinderen, 40 jongeren, 6 bewoners en 3 externe vrijwilligers bereikt.

Amsterdam en Amstelveen

In Amsterdam en Amstelveen zijn prachtige dingen ontstaan. De kwartiermakers hebben zich met name op de kinderen gericht. Jongeren konden meedoen aan het Mobil Home project en in Noord en Bos en Lommer zijn ook streetdance workshops voor jongeren georganiseerd.

De kwartiermakers hebben gezorgd dat in alle centra de hele zomer twee keer per week voor de kinderen verschillende workshops te doen waren op het gebied van theater, muziek, dans en kunst. In alle workshops werden zij bijgestaan door kunstenaars uit de centra zelf, vrijwilligers uit de buurt en stagiaires van de Hogeschool van Amsterdam. De hoogtepunten dit jaar waren met een groep bewoners meewerken op de Onbegrensde Ontmoeting waar BV voor 5000 kinderen workshops aanbood in de kindertent en het Open Havenfestival waar alle kinderen meededen aan het kinderprogramma.

Amstelveen

Een bijzonder hoogtepunt was de workshop giraffen maken van papier-maché onder begeleiding van de Papiermakers, twee kunstenaars met een eigen atelier in de buurt van het AZC.

In Amstelveen was een groep kinderen met twee kunstenaars giraffen aan het maken van kranten. Een jongen van 11 jaar liet zich helemaal gaan. Alle kinderen maakten een giraffe van ongeveer 40 centimeter, maar hij wilde er een maken van 15 meter hoog. Waarom? "Dit is mijn werk en als ik ermee klaar ben kan ik ermee naar mijn eigen land terug rijden."

Er zijn een aantal projecten in Amstelveen ontstaan of opgezet die ook neergezet kunnen worden in andere centra. In Amstelveen is tijdens het project als spin off een initiatief ontstaan van de bewoners zelf, de schaakclub. Daar kunnen kinderen in de leeftijd van 10 tot 20 jaar 2 uur schaken onder begeleiding van de bewoners zelf. Deze schaakavond is uitgegroeid tot een plek waar dialoog, meer begrip tussen jong en oud...waar de bewoners hun problemen even vergeten.

Sari George, een van de Kwartiermakers, is in dit asielzoekerscentrum gestart met het ontwikkelen van een computercursus. Elke woensdag werkt hij met jongeren en volwassen bewoners aan het aanmaken van emailadressen, een eigen website bouwen of soms gewoon hoe zet je de computer aan en uit...Er is een grote vraag en Sari is van plan deze cursus ook voor andere centra op te gaan zetten. Gericht op jongeren maar ook aangeboden aan volwassenen. In veel centra is nog een computerlokaal. Vaak worden deze niet meer gebruikt omdat het centrum geen geld meer heeft om personeel in te zetten.

Toen bekend werd dat Amstelveen zou gaan sluiten in 2004 hebben Kwartiermakers een Boekproject opgezet. Met de kinderen werd gewerkt aan een afscheidsboek in verschillende workshops. Bijvoorbeeld portrettekenen, striptekeningen, collages en verhalen vertellen. Dit project wordt afgesloten met een expositie. Het project wordt begeleid en uitgevoerd door twee Kwartiermakers, gastdocenten en bewoners van het centrum.

Zeeburg en Noord

In Zeeburg wordt vanuit de buurt veel aangeboden aan het AZC. De Kwartiermakers besluiten om daarom ook op AZC Noord activiteiten te starten. Vanaf oktober zijn wekelijks verschillende workshops gestart, dans, drama. De workshop worden gegeven door een asielzoeker uit AZC Heemskerk. Hij gaf in zijn land van herkomst ook dansles aan kinderen.

Hoewel de kinderen zich niet onderscheiden van Nederlandse kinderen kunnen er soms verrassende situaties ontstaan wanneer opeens hun eigen land ter sprake komt. Dat wordt duidelijk uitgelegd door de 10-jarige Mariam uit Irak tijdens een dansworkshop. Tegen haar collega-danseres Leticia uit Angola zegt ze: "Arabische dans is veel meer zo", ze staat op en draait met haar heupen. "En Afrikaanse dans is anders en dat kan jij weer goed."

In totaal zijn er 300 kinderen, 60 jongeren, 25 bewoners en 15 externe vrijwilligers bereikt.

Haren

Haren is een gemeente vlak bij Groningen. Het centrum hier is vooral geïsoleerd met weinig aanbod van activiteiten. De behoefte in dit AZC aan activiteiten was en is enorm groot. Een centrum met enorm veel drukke kinderen en een heel grote groep jongeren. Toen de kwartiermakers net begonnen bleken de groepen te groot en te ongestructureerd en moesten zij weer terug naar de basis, inventariseren en netwerk bouwen om een programma neer te kunnen zetten. Externe vrijwilligers zijn in Haren niet makkelijk te betrekken.

De 11-jarige Ariana uit Kosovo, anderhalf jaar in Nederland, vindt alles leuk. "Vandaag heb ik de mooie tekeningen van kinderen gezien en ben naar theater geweest. Er is hier nooit veel te doen. Het is hier heel anders dan in Kosovo. Ik was wel een beetje bang toen ze met bommen gooiden. Ik heb nare dromen gehad, maar nu niet meer. Mijn kleine broertje wel, hij is acht jaar. Hij was in Kosovo heel, heel erg bang en hier ook als je over oorlog praat of als er iets op televisie is. Hij droomt elke nacht en dan is hij ook heel erg bang." Het kleine broertje is geschminkt als clown. Zou hij willen dat het elke dag feest was? "Nee, niet elke dag maar wel twee of drie keer per week", zegt hij ernstig en rent dan weer weg.

In Haren was een groot verloop van bewoners waardoor geen vaste kerngroep is ontstaan. De Kwartiermakers hebben dit opgelost door een vaste koffieochtend met de vrouwen te organiseren. Dit levert grotere betrokkenheid van de vrouwen op bij de kinderactiviteiten en meer bekendheid van BV onder de bewoners. Vaders helpen ook wel eens een handje maar niet structureel.

Meiden vanaf 13 jaar en volwassen vrouwen zingen wekelijks onder begeleiding van een koortraineester liedjes uit allerlei verschillende landen. Het koor wordt ondersteund door vijf vrouwen uit Haren zelf. De bedoeling is dat zij op den duur het koor zelf draaiende gaan houden.

In totaal zijn er 45 kinderen, 20 jongeren, 10 bewoners en 6 externe vrijwilligers bereikt.

Apeldoorn

Het Afrikaanse jongetje zit onder tafel. Zijn interne strijd tussen meedansen en blijven mokken is groot. Totdat een gekleurd papieren lint zijn kant opwaait. Om zijn buik wordt het rode versiersel geknoopt. En op de klanken van Spaanse gitaarmuziek beweegt hij twee minuten later met zijn groepje mee. Een prachtige grijns breekt door op zijn gezicht.

In Apeldoorn zijn het hele jaar door wekelijks verschillende workshops neergezet die aansloten op de behoeftes van de kinderen en jongeren. Rap en websites bouwen voor de jongeren, die ook hun eigen momenten kregen om zelf lekker muziek te draaien. Muziekimprovisatie, dans, maskers maken voor de kinderen. In de zomer is ook een muziekweek georganiseerd. Muziekinstrumenten zijn voor kinderen een feest en het is een uitdaging om dat feest zo lang mogelijk te laten duren. Muziek ontladend en roept enorm veel vrolijkheid op, wel is het heel belangrijk om de spanningsboog van de kinderen zo te houden dat ze lol hebben maar ook goed naar elkaar leren luisteren. Een hoogtepunt in Apeldoorn elke woensdagmiddag waren de danslessen van Kodjo uit Togo een bewoner uit het centrum. Naast de vaste workshops werd er elke twee maanden een danswedstrijd georganiseerd waar de kinderen en jongeren konden laten zien wat zij bereikt hadden.

In totaal zijn er 50 kinderen, 40 jongeren, 18 bewoners en 4 externe vrijwilligers bereikt.

Utrecht

De bewoners in Utrecht beleven een gespannen sfeer in het centrum. Bij de eerste contacten merkten kwartiermakers dat meteen op. Veel bewoners wonen hier al jaren en jaren. Tijdens de eerste workshops bleek dat de kinderen niet om konden gaan met zoveel leuke materialen. Meestal werd alles kapot gemaakt, de kinderen hadden een continu onveilig gevoel. Na twee maanden besloten de kwartiermakers het roer om te gooien. Ze zijn gewoon gaan rondlopen en hangen in het centrum om zo te achterhalen wat nu wel zou werken en welke bewoners actief wilden meehelpen aan een betere leefomgeving. Met een groep jongens die normaal slopend over het centrum struinden zijn ze toen gestart met het opknappen van de kelder. Dit werd hun eigen ruimte en dus ook hun trots. Dit bleek de ingang die alles zou veranderen. Het COA bleek ook juist met deze groep veel problemen te hebben en met regels stellen kwamen ze er niet uit. Na een jaar waarin kinderen en jongeren hun eigen ruimte hebben opgebouwd en hebben geleerd in workshops gestructureerd te werken, staat er een enorm netwerk aan bewoners en vrijwilligers die zelf de boel kunnen draaien. De jongeren zitten nu zelf met het COA om de tafel als ze graag hun tweemaandelijks Open Podium willen organiseren. Jongeren uit de buurt zijn via het buurthuis actief betrokken bij de jongeren van het asielzoekerscentrum. Studenten van de universiteit van Utrecht zijn in de centrum regelmatig actief geworden.

In totaal zijn er 60 kinderen, 40 jongeren, 16 bewoners en 15 externe vrijwilligers bereikt.

Deelen

“Een meisje schilderde een boot. Ik vraag of ze wel eens met de boot is geweest. Ze zegt van wel, heel lang geleden, een hele grote boot. Het was daar niet leuk, ze moest huilen. Vandaag komt Sinterklaas en die komt ook met de boot.”

In OC Ede is net als in Vught een gesloten AMA campus vlak naast het centrum en dat bepaalt ook voor een groot deel de sfeer in het centrum. Daarnaast werd al snel bekend dat OC Ede zou gaan sluiten. Voor ons was het een experiment om in een OC te werken, waar bewoners korter wonen voor de eerste fase van de asielprocedure. Er is veel georganiseerd. Dans, theater, beeldend, veel afsluitingen en tussentijdse feesten voor het hele AZC. De meeste feesten stonden in het teken van afscheid. Door de kwartiermakers werd aan afscheid ook veel aandacht besteed. Kinderen en ook ouders hadden het moeilijk om weer naar een andere onbekende plek te vertrekken en zochten daarom vaak steun bij medewerkers van BV. Een hoogtepunt voor de kwartiermakers in OC Ede was dat Ajaz, Carina en hun kleine broertje die waren verhuisd naar AZC Vredenburg speciaal waren teruggekomen om mee te doen aan de eindpresentatie van een project. Vooral Ajaz was heel emotioneel om iedereen weer te zien, hij sprak een waternood aan woorden over zijn fijne nieuwe woonplek en vertelde hoe hij iedereen miste. Hij droomt nog steeds van al deze leuke dingen.

In totaal zijn er 50 kinderen, 20 jongeren, 2 bewoners en 5 externe vrijwilligers bereikt.

Leiden

Leiden is een groot centrum, gehuisvest in een oude flat. Er wonen zo'n 300 kinderen en jongeren. De behoefte aan creatieve activiteiten is erg groot. Het team kwartiermakers heeft zich in eerste instantie met name op de jongeren gericht. Om jongeren zelf actief te krijgen hebben zij een jongerenraad opgericht waarin de jongeren een groot verantwoordelijkheidsgevoel kregen voor hun eigen centrum. Zo werden muurschilderingen gemaakt in hun eigen jongerenruimte en organiseerden zij helemaal zelf wekelijks een filmavond voor de jongeren in het centrum. Met deze harde kern jongeren zijn de kwartiermakers eind van het jaar een filmproject gestart, waar jongeren zelf korte filmpjes bedenken en maken. Voor de wat moeilijk te bereiken meiden zijn er kooklessen georganiseerd onder begeleiding van een aantal moeders uit het centrum. De meisjes leerden zelf een lekkere maaltijd neerzetten uit verschillende culturen. Tijdens het eten werden honderden verhalen uit verschillende landen en culturen uitgewisseld. In het centrum werd geschilderd en geëxposeerd door volwassenen, deze volwassenen werden betrokken om beeldende activiteiten te ontwikkelen voor jongeren. In de zomer werd er voor kinderen en jongeren samen met de ABN AMRO bank een sport-4-daagse georganiseerd. Medewerkers van de ABN werkten mee als vrijwilligers en onder begeleiding van sportdocenten konden kinderen en jongeren meedoen aan rugby, voetbal, softbal en volleybal. Voor de kleintjes was er een groot springkussen.

“Ik wil niet alleen maandag en dinsdag maar elke dag van de week, en ook in het weekend en 's avonds en 's nachts.”

In totaal zijn er 50 kinderen, 40 jongeren, 12 bewoners en 4 externe vrijwilligers bereikt.

A1.2 Methodiek en nieuwe ideeën

- **Het T-shirtmodel** vertrouwen en continuïteit van volwassenen is voor de kinderen in het AZC een belangrijk gegeven. Het blijkt dat als BV al een tijd in het centrum werkt het lachende mondje op zich dat vertrouwen biedt. Door alle vrijwilligers hetzelfde T-shirt te geven hoef je niet altijd dezelfde gezichten voor een groep neer te zetten. Kinderen associëren het T-shirt met leuke vertrouwde dingen. Een fotograaf kwam een dag langs om foto's te maken en had het BV T-shirt ook aan. Hij was erg verbaasd toen in een onbewaakt ogenblik tijdens een activiteit een verlegen kind naast hem kwam staan en vol vertrouwen zijn hand pakte.
- **Een bedrijf uit de buurt** vragen voor zomervrijwilligers. Met het T-shirt model kun je een bedrijf vragen om genoeg mensen mee te laten doen die een week kunnen bemannen. Voor iedereen werkbaar om niet een hele week maar één of twee dagen mee te doen. Het werkt goed omdat de vrijwilligers al collega's zijn en gewend zijn als team te werken en het kost relatief weinig energie om dit te organiseren.
- **Aparte dingen voor de meiden** organiseren die niet vaak hun huis uitkomen. Succesvolle projecten dit jaar waren het koken met meiden en moeders, een modeproject, zingen en tijdens activiteiten meisjes de gelegenheid geven om ook zonder de jongens een uur iets te doen. De workshopbegeleiders moeten bij voorkeur vrouwen zijn met een vluchtelingenachtergrond die als rolmodel en brug tussen ouders en anderen kunnen fungeren.
- **Waardering voor bewoners** een certificaat, een kleine vergoeding, regelmatig bezoek aan huis, dingen uit handen geven en overdragen aan bewoners zelf. Het bepaalt uiteindelijk of mensen zich thuis voelen of niet.
- **De jongerenraad** een model dat dit jaar als vanzelf is ontstaan. Een officiële jongerenraad die verantwoordelijk is voor contacten met andere jongeren, activiteiten in het AZC. De jongeren voelen zich verantwoordelijk en zijn trots op hun status. In Leiden vergaderen de jongeren elke week in hun BV T-shirt
- **Werken in een OC** zoals in OC Ede vergt een andere aanpak, er kan niet gebouwd worden en steeds opnieuw is afscheid nemen het thema. Aan de andere kant is het juist ook in deze onzekere situaties heel belangrijk dat er iets als de Vrolijkheid is, een plek.
- **Laagdrempelige inloop** koffieochtenden, een koor, een atelier, hapjes maken, limonade schenken, even iets maken voor de workshop. Activiteiten waarin niet teveel van bewoners wordt verwacht is een goede start om vanuit verder te bouwen. Een verblijfsvergunning en mogelijke uitzettingen beheerst nu veel van het leven in AZC's.. Dit maakt het voor velen lastig verder te kijken dan een week.
- **Spin-off herkennen** doordat BV positieve activiteiten in een centrum neerzet gaat er iets bewegen, bewoners komen zelf met een idee, zoals de schaakclub. Het is belangrijk dit te herkennen en stimuleren en vooral ook van de mensen zelf te laten blijven.
- **Afscheid nemen** dit gaat met de komende vertrekken steeds vaker voorkomen. Het wordt steeds belangrijker om in ieder programma het afscheid nemen een duidelijke plek te geven en om afscheidprojecten vorm te geven: een afscheidsvideo van het AZC, een afsluitend feest als een centrum gaat sluiten, een kaart van Nederland waarop de centra staan waar je vrienden naar toe zijn verhuisd, een eigen afscheidboek.
- **Koffieochtend met de vrouwen** een belangrijk moment om de vrouwen te leren kennen en zo het centrum. Door aandacht en (h)erkenning te geven en te luisteren volgt meestal een tweede fase waarin er samen gewerkt kan worden.
- **Kunstenaars met vluchtelingenachtergrond** in de centra wonen vaak kunstenaars, regisseurs, dansdocenten of vaders/ moeders met een hobby als sport of tekenen. Ze zijn geweldige workshopbegeleiders. Dichterbij de kinderen kun je niet zijn.

Kunst is een instrument dat we jonge vluchtelingen geven om ze hun verhaal te laten vertellen.

- **Exposities, voorstellingen, presentaties** heel belangrijk om een project af te sluiten met een mooi moment. Voor de kinderen jongeren, maar ook voor de buitenwereld.
- **Kwaliteit en Kunst** chips eten, film kijken en cola drinken is belangrijk voor een groep jongeren. Maar het gevoel van eigenwaarde om onder professionele begeleiding een echte videoclip of rap te maken is voor deze kinderen en jongeren van essentieel belang. Ze voelen met trots dat ze aan iets groots hebben meegewerkt.
- **Het centrum leren kennen** ieder AZC is écht anders. Hier begint het, kennis maken, weten met wie je te maken hebt en wat je aan het centrum kunt hebben voordat je een aanbod ontwikkelt is cruciaal geweest en nog steeds. Als deze fase van circa twee maanden goed loopt is de bodem voor een duurzaam project gelegd.
- **Een eigen ruimte** voor veel kinderen en jongeren is het moment van een eigen ruimte creëren bepalend geweest dit jaar. Vertrouwen bouwen tijdens het opknappen en een trots gevoel van een klein beetje eigen bezit.

A2 Netwerkopbouw COA

BV heeft dit jaar een aantal momenten overlegd met clusterdirecteuren en voornamelijk veel contact ontwikkeld met lokale contactpersonen van het COA.

Uit ervaring blijkt dat informatie van BV verspreiden en enthousiasme over onze methodiek en activiteiten voor kinderen toch heel erg dicht op de praktijk via via gaat van centrum naar centrum. Daar werken we en ligt ook ons draagvlak bij het COA.

A3 Jongerenprogramma: Mobil Home

BV startte begin 2003 met Mobil Home. Mobil Home is ontstaan uit pilots van jongerenprojecten die BV in 2002 heeft uitgevoerd. Gebaseerd op die ervaringen heeft BV een methodiek ontwikkeld die er op is gericht om jongeren hun talent te laten ontwikkelen op gebied van muziek, dans, theater en film maken. In Den Helder zijn we gestart met het Grote Film en Verhalen Project en in Amsterdam met twee theatergroepen. De start was niet makkelijk. Jongeren zijn lastig te bereiken, hangen rond en kijken heel erg de kat uit de boom. De eerste drie maanden is er veel energie besteed aan contact leggen en werven. Voor de repetities in Amsterdam werden jongeren elke keer opgehaald door vaste begeleiders. Zo ontstond een vaste groep. In Den Helder werd gewerkt in het centrum en werd veel aandacht besteed aan de verhalen van de jongeren. Naast hun verhalen vertellen leerden ze zelf film maken. Binnen alle groepen is een groot verloop geweest van jongeren die mee deden. Dit had te maken met het wisselende aanbod aan workshops, maar ook aan het feit dat jongeren werden overgeplaatst of uitgezet. In Amsterdam is er een vaste kern van 10 jongeren die het hele jaar hebben deelgenomen. Onder deze jongeren zijn sommigen zo betrokken dat ze deel namen in de organisatie of als artiest aan andere BV evenementen of interesse hebben om zelf workshops te gaan geven. In Den Helder is een vaste groep rappers ontstaan, die binnen het project hun eigen CD hebben opgenomen en op verschillende evenementen hebben opgetreden en vast van plan zijn heel beroemd te worden. Na de eerste drie maanden veel in het centrum zijn en een groep creëren was er ruimte om de diepte in te gaan. Beide groepen werden begeleid in het maken van een professionele film of performance. In de laatste maanden is de kwaliteit dan ook erg omhoog gegaan. De jongeren voelen zich onderdeel van een groep die meetelt, zij voelen zich artiesten. Dit is de plek waar ze jong kunnen zijn en al hun energie kunnen stoppen in mooie dingen maken. Door de intensieve begeleiding was er ook steun voor jongeren die vastliepen in hun eigen situatie. Doordat jongeren een groter zelfvertrouwen opbouwden waren ze beter in staat om met hun problemen om te gaan. Binnen het team workshopbegeleiders, jongerenwerwers is het belangrijk gebleken te leren om afstand te nemen. Met jongeren werken is vaak intens, groepen kunnen aanvoelen als familie en beginnend talent is ontzettend inspirerend om mee te werken. Om een groep als deze te bouwen heb je tijd nodig, om een groep zich zelf verder te laten ontwikkelen moet je na een paar maanden weer ruimte geven en afsluiten.

“Ze zijn duidelijk gegroeid in hun eigenwaarde en zelfwaardering. Er is ruimte voor openlijke waardering naar anderen. Dat is dus allemaal mogelijk in een ruimte en groep waar ze zich veilig voelen.”

A3.1 Mobil Home, Amsterdam

De groepen in Amsterdam repeteerden twee keer per week in theater De Liefde. Hier hadden ze hun eigen plek en ruimte om elke twee maanden hun eigen Open Podium met publiek neer te zetten. Na een aantal transfers en uitzettingen is halverwege het jaar een groep uiteen gevallen. Besloten is toen om met een groep door te gaan om aan kwaliteit te kunnen bouwen. Tijdens de Open Podia zijn andere jongeren uit de centra betrokken om mee te doen. Een hoogtepunt waren de twee weken in juli. De jongeren traden elke avond op tijdens het Over 't IJ-festival in Amsterdam Noord. Het festival had als thema 'Waar geloof jij in...' In tien zeecontainers gaven bewoners uit Amsterdam Noord hun geloof weer in een korte presentatie. De jongeren (bewoners uit AZC Noord) bedachten zelf de titel 'Geloof in Fou'. Fou stond voor gekke dingen doen, als je maar gek doet komt het goed in het leven. Elke avond wisten ze het publiek mee te krijgen in hun opzweepende muziekritmes. Voor de jongeren was de sfeer op het festival net zo belangrijk, ze aten samen, dronken wat na afloop en konden tussendoor naar voorstellingen.

“Maar ook een vluchteling is zoveel meer. En dat kan ik gelukkig laten zien via BV of De Vrolijkheid. En dat is voor mij het belangrijkste: dat ik kan laten zien aan anderen dat ik meer ben dan een vluchteling. Dat ik mijn ideeën kan uitbeelden en aan Nederlanders kan laten zien dat ik ook talenten heb en die graag wil uitvoeren.”

Na het Over 't IJ-festival kregen jongeren de mogelijkheid om mee te doen aan een CKV project in het Amsterdamse Bos ism Bekijk 't. Jongeren kregen spelworkshops, muziek en techniek. Het laatste weekend stonden zij in het voorprogramma van de voorstelling Don Juan. Een universeel thema wat veel van de jongeren erg aansprak.

In de zomer werden een aantal leuke activiteiten voor de jongeren georganiseerd zoals een boottochtje, een voetbalwedstrijd tegen Elsevier of gewoon lekker hangen in het Vondelpark samen.

“De ‘kids’ ontdekken dat ze veel meer kunnen dan ze ooit hadden gedacht. Op die manier draag je bij aan het versterken van hun zelfvertrouwen. En ze zijn heel leergierig.”

Na de zomer had Mobil Home een zuigende werking op de jongeren in en om Amsterdam, vriendjes van vriendjes als een lopend vuurtje ging het rond in de centra maar ook daar buiten. Toen een groep van 25 jongeren stond met zelfs een aantal Nederlandse jongeren is er verder gewerkt met deze groep. Voor de jongeren die ook graag mee wilden doen is er komend jaar meer ruimte gecreëerd. Gebleken is ook dat een groep die zo lang samen werkt een hechte band opbouwt. Voor het nieuwe jaar willen we het aanbod aan workshops vergroten en elke drie maanden afsluiten om zo ook weer nieuwe jongeren de kans te geven in te stromen. Mobil Home kan zo in 2004 nog meer een plek worden voor alle vluchtelingenjongeren uit Amsterdam en omstreken.

In totaal zijn er 60 jongeren bereikt uit Almere, Assendelft, De Klencke, Bos en Lommer, Osdorp, Noord en Amstelveen. Er zijn 3 Open Podia georganiseerd, 3 optredens in het voorprogramma van het Amsterdamse Bostheater gegeven, 50 korte presentaties op Over 't IJ-festival gedaan, 1 optreden in de Melkweg voor het AFK, 1 televisie-interview voor de IKON, 1 goede recensie met grote foto in de zaterdageditie van het Parool...

A3.2 Mobil Home, Den Helder

“Ik verbaas mij over het enthousiasme dat ze hebben. Ze grijpen elke kans aan om uit hun ellende te komen. Vaak zitten hun ouders thuis op de rand van het bed te piekeren hoe het nou verder moet. Die jongeren hebben dan een enorme drive om het hier te maken en om mee te doen met het leven.”

Den Helder is een geïsoleerd centrum met weinig contact naar de buitenwereld. De eerste drie maanden is met jongeren gewerkt aan het vertellen van hun eigen verhaal. In het Grote Film en Verhalenproject kregen jongeren de kans om heel individueel hun eigen verhaal neer te zetten. Vluchtverhalen, verhalen over achtergelaten familie of dromen om zelf ooit profvoetballer te worden. In workshops werden storyboards uitgewerkt. Met theaterimprovisatielessen leerden ze hoe ze hun verhaal nog beter konden vertellen. Daarnaast kregen ze les in de techniek van het filmen. Bij het kiezen van de verhalen is uiteindelijk gekozen voor het thema 'Dagdromen'. Elke jongere mocht zijn eigen dagdroom verfilmen. Met décor, kostuums en het zoeken van locaties en figuranten in het centrum werden ook andere bewoners uit Den Helder betrokken. Een van de jongeren wilde graag een bekende rapper worden. Zo heeft hij uiteindelijk in een echte studio een CD kunnen opnemen en tijdens het filmen een eigen videoclip kunnen maken. De jongeren konden de resultaten laten zien op het Open Podium in Amsterdam. Het project is afgesloten met een eigen filmvoorstelling op een boot in Den Helder waar ook de jongeren uit Amsterdam kwamen om op te treden.

“Het mooiste is dat we onze eigen ideeën hier kunnen bedenken,” zegt Fatma, “Op andere plekken moet je altijd wat.”

In totaal zijn er 40 jongeren bereikt uit Den Helder, waarvan 10 jongeren als vaste kern. Er is in Den Helder 1 Open Podium georganiseerd en 2 keer hebben ze meegedaan aan het Open Podium in Amsterdam, 1x per week kwamen ze bij elkaar en 1 weekend hebben ze gekampeerd op Texel waar ze de eindmontage voor hun film hebben gedaan.

B1 Communicatie, fans en bedrijfspartners

Het werk van BV wordt tot nu toe vooral gefinancierd door projectsubsidies. Al vanaf het begin van het bestaan realiseren we ons dat dit niet voor eeuwig door kan blijven gaan. We zijn daarom dit jaar nog actiever op zoek gegaan naar nieuw aan te boren financiële middelen. Daarnaast is draagvlak voor onze projecten, voor kinderen in AZC's, voor de opvang van asielzoekers essentieel. Een aantal grote bedrijven staan achter het werk van BV en zetten hun expertise en netwerk voor ons in. Het financiële communicatiebureau Citigate verzorgde mailings, persconferenties en een communicatieplan gericht op het bedrijfsleven. Reed Elsevier speelde een voetbalwedstrijd tegen de jongeren van Mobil Home en ontwikkelde toen het idee om een jongerenblad te maken met deze jongeren. Een aantal banken organiseerde met hun medewerkers sportdagen voor de kinderen. Intensief contact met de ING heeft helaas niet mogen leiden tot een structurele sponsor overeenkomst. Aan het eind van het jaar hebben we wel een interessante partner voor 2004 gevonden. BV hoopt in 2004 hierop verder te kunnen bouwen. Er zijn diverse dagen georganiseerd waar medewerkers van een bedrijf een dag actief met de kinderen aan het werk zijn geweest. Samen schilderen, verhalen vertellen, zijn goede voorbeelden. Aan beide kanten worden deze projecten erg gewaardeerd.

B1.1 Sportevenementen met bedrijven ING, ABN, Fortis

BV richt zich met name op creatieve activiteiten maar in de zomer is het voor kinderen en jongeren heel belangrijk dat zij ook kunnen bewegen. Dit jaar zijn er bedrijven met het initiatief gekomen om met BV sportdagen te organiseren voor de kinderen en jongeren. De ABN in Leiden heeft met alle medewerkers gezorgd voor een geweldige sport-4-daagse. Met de ING hebben ongeveer 50 kinderen mee kunnen doen aan de marathon van Amsterdam. De Fortis heeft in Utrecht met zijn medewerkers een spelletjesdag neergezet voor het hele centrum.

B1.2 Projecten met partners

Naast het uitvoeren van ons projectplan komen er door het jaar heen nog allerlei nieuwe initiatieven van partner organisaties op ons pad. Deze projecten leveren altijd weer nieuw elan en inspiratie op voor de partners en soms ook voor BV. Het belang van de kinderen staat in alle contacten voorop.

Onbegrensde Ontmoeting

BV heeft het afgelopen jaar meegedaan aan verschillende festivals van anderen. Festivals zijn belangrijke partners voor BV. Het aanwezig zijn op een festival is voor de bewoners van de AZC's enorm positief. De Nederlandse regels zijn dan even helemaal weg, picknicken in het gras, muziek maken in de open lucht. Op de Onbegrensde Ontmoeting waren we met in totaal 40 mensen, vrijwilligers en alle kwartiermakers en hun betrokken bewoners en kunstenaars. We hebben workshops neergezet voor ongeveer 2000 kinderen die die dag het festival bezochten. Deze dag droeg bij aan een sterk teamgevoel onder de medewerkers van BV én de betrokken bewoners. Ook hier was het toewerken naar een eindresultaat op het festival een bindende rode draad.

Kunstinstellingen zoals Dasarts

Daarnaast is BV dit jaar in contact gekomen met diverse gerenommeerde kunstinstellingen. Zoals Dasarts, een postacademische opleiding voor theatermakers, choreografen en kunstenaars. Dasarts heeft met 10 internationale kunststudenten een week lang in AZC Amstelveen gebivakkeerd. Zij werden door het COA ontvangen en behandeld als asielzoekers en kregen zo de kans om vanuit hun kunstenaarsschap een beeld te vormen over het leven van een asielzoeker in Nederland. Voor de studenten was het een week van ontmoeten en verhalen uitwisselen, samen met bewoners workshops doen. De studenten hebben het ervaren als een hele intense zware week met veel emoties.

Afsluiting centra samen met het MOA, COA

Steeds meer centra moeten dicht. Afgelopen jaar kregen we meerdere malen het verzoek van medewerkers van het MOA of het COA om speciaal voor sluitingen een afscheidsprogramma neer te zetten. Door medewerkers van BV is bijvoorbeeld in Osdorp een weekend met workshops beeldend, muziek en theater neergezet met een groot afsluitingsfeest. Door de kinderen werd een afscheidboek gemaakt waarin ze herinneringen kunnen bewaren aan hun vriendjes en vriendinnetjes.

B2 Funkit

Binnen het programma en tijdens het programma ontwikkelen zich altijd tips en methodiek die ook voor anderen boeiend en interessant zijn. Dit jaar hebben we bij de funkite praktische bijlagen en voorbeelden gemaakt. Een aantal workshops zijn kant en klaar uitgewerkt en kunnen door iedereen een week of langer worden neergezet. Onder de paraplu van BV is een fotoproject Mijn Wereld ontwikkeld dat in 2004 toegevoegd kan worden aan de Funkite.

B2.1 BV trainingen

De kwartiermakers hebben in totaal 4 weekenden training gehad en 1 keer in de 2 weken intervisie op het gebied van fondsenwerving, budgetbeheer, werkplannen maken, organisatiestructuren opzetten, methodiekontwikkeling, asielprocedures, verslaglegging, vrijwilligersmanagement, training geven en vluchtelingenkinderen en hun achtergrond. In totaal zijn er 3 trainingen gegeven aan nieuwe vrijwilligers. Door het geven van training investeert BV in de medewerkers en vrijwilligers en verspreidt zo visie en ontwikkelde methodieken. Op deze manier ontstaat er een netwerk van mensen die bijdragen aan de kwaliteit waar BV voor staat in het werken met kinderen en jongeren in asielzoekerscentra.

B2.2 Fotoproject Mijn Wereld

Afgelopen jaar is het fotoproject Mijn Wereld absoluut een van de projecten waar we trots op zijn. Dit project is opgezet door twee vrijwilligers die allebei graag een eigen project wilden opzetten voor kinderen met fotografie. BV is niet van ons en staat open voor initiatieven die aansluiten bij de visie waarin het belang van de kinderen en jongeren centraal staat. BV heeft een netwerk, methodiek, trainingen en biedt ondersteuning bij het ontwikkelen van een project. Een half jaar lang hebben 5 kinderen van AZC Zeeburg in Amsterdam en 5 kinderen van een basisschool in de buurt onder begeleiding van twee professionele fotografen en een beeldend kunstenaar gewerkt aan het visueel verbeelden van hun eigen wereld. De eindresultaten zijn vormgegeven in een prachtig boek en waren te zien op een expositie in Amsterdam. Zes pagina's Vrij Nederland, de PS bijlage van het Parool en een item in het Jeugdjournaal zorgde voor veel positieve publiciteit voor het werk van BV. Mijn Wereld is een ideaal project wat ook uit te voeren is op andere centra en kan worden opgenomen in de funkite.

B3 Onderzoek Universiteit Utrecht

Door studenten Algemene Sociale Wetenschappen van de Universiteit Utrecht is een onderzoek gedaan naar de waarde en effecten van de creatieve projecten van BV voor het welzijn van kinderen en jongeren in asielzoekerscentra. Het onderzoeksgedeelte gaat in op de belevingswereld van jonge asielzoekers en hun behoeften. Afsluitend is een gedeelte in het onderzoek met praktische aanbevelingen voor het opzetten en uitvoeren van creatieve projecten. Over het algemeen hebben de studenten geconstateerd dat de projecten nauw aansluiten bij de behoeftes van de kinderen en jongeren. Het onderzoek zal in 2004 gepresenteerd worden aan medewerkers en eventuele geïnteresseerden van BV.

C Resultaten samengevat

In totaal hebben we:

- 1000 kinderen bereikt
- 600 jongeren bereikt
- 10.000 man publiek bereikt
- 21 eindpresentaties in de centra gegeven
- 60 jongerenpresentaties gegeven
- 4 grote evenementen meegemaakt
- 36 dagdelen training gegeven
- 5000 hapjes gemaakt met bewoners
- 20 kwartiermakers aan het werk gehad
- 100 bewoners kunnen betrekken bij activiteiten
- 100 externe vrijwilligers op de been gehouden
- 15 leuke publicaties gehad
- 10 flyers uitgegeven
- 1 prachtig vormgegeven boek in de boekenwinkel liggen
- 6 parttime medewerkers op kantoor in afwisselende bezetting aan het werk gehad
- 7 regio's kunnen bereiken
- 15 centra bemand
- 4 bedrijfspartners gevonden
- 1000 dingen gedaan en bijna niet vergaderd
- Een vrolijk 2003 achter de rug

D Mensen bij de Vrolijkheid in 2003

Bestuur

Erry Stoové	voorzitter (tot december 2003)
Deny de Jong	bestuurslid
Mohammed Guled	bestuurslid
Wouter Daatselaar	penningmeester
Léon Sonnenschein	secretaris

Kantoor

Fronnie Biesma	directeur
Fleur Bakker	projectleider kwartiermakers, Mobil Home
Christien Munters	financieel beheer, grafisch coördinator communicatie
Carlinde Bruyns	projectmedewerker
Roland Bes	producent Mobil Home, Benefietdiner, Onbegrensde Ontmoeting
Senad Alic	projectmedewerker, netwerk vluchtelingenkunstenaars, kwartiermaker Amsterdam

Kwartiermakers

Corina Lintjens	kwartiermaker Amsterdam
Mirjam Koops	kwartiermaker Amsterdam
Marijn Vissers	kwartiermaker Amsterdam
Nasima Durany	kwartiermaker Amsterdam
Dries el Hantali	Mobil Home Amsterdam
Sari George	eigen computerproject Amsterdam
Leanne Nieuwenhuis	kwartiermaker Groningen
Keen Mahamed	kwartiermaker Groningen
Carro Lenselink	kwartiermaker Apeldoorn
Michiel Bos	kwartiermaker Apeldoorn
Terwis Omer	kwartiermaker Almere
Nosrat Mansouri	kwartiermaker Almere
Riska Wijgergangs	Mobil Home Den Helder
Ellen Jäger	Mobil Home Den Helder
Yaquin Arash	kwartiermaker Deelen
Carlos Mastenbroek	kwartiermaker Deelen
Anaam Al Jazaeri	kwartiermaker Leiden
Monique Hoving	kwartiermaker Leiden
Ali Al Jaberi	kwartiermaker Leiden
Kirsten Stronks	kwartiermaker Utrecht
Majid Abdulmajid	kwartiermaker Utrecht

Team adviseurs en trainers

Marten Bos
Julia Bala
Olanda Mamcelovic
Truus Wertheim
Loes van Willigen
Sander Kramer
David Ingleby
Gesineke Veerman
Bright Richards
En alle bewoners, kunstenaars, vrijwilligers, vrienden van BV...